

KOMUNIKAT PRASOWY nr 76/24

Luksemburg, 30 kwietnia 2024 r.

Wyrok Trybunału w sprawie C-178/22 | Procura della Repubblica presso il Tribunale di Bolzano

Życie prywatne i karanie poważnych przestępstw: sąd, do którego należy wydanie zgody na udzielenie dostępu do wyciągów telefonicznych w celu ustalenia sprawców przestępstwa, w odniesieniu do karania którego ustawa krajowa przewiduje taki dostęp, powinien być uprawniony do odmowy lub ograniczenia tego dostępu

Zgodnie z włoską ustawą kradzież kwalifikowana zalicza się do przestępstw uzasadniających uzyskanie wyciągów telefonicznych od dostawcy usług łączności elektronicznej za uprzednią zgodą sądu. Trybunał uznał, że dostęp do takich wyciągów może zostać przyznany jedynie w odniesieniu do danych dotyczących osób podejrzanych o udział w poważnym przestępstwie i sprecyzował, że do państw członkowskich należy określenie „poważnych przestępstw”. Sąd, do którego należy wydanie zgody na udzielenie tego dostępu, powinien być uprawniony do odmowy lub ograniczenia wspomnianego dostępu, jeżeli stwierdzi, że ingerencja w prawa podstawowe do poszanowania życia prywatnego i ochrony danych osobowych spowodowana rzeczonym dostępem jest poważna, podczas gdy jest oczywiste, że rozpatrywane przestępstwo jest przestępstwem mniejszej wagi w świetle warunków społecznych panujących w danym państwie.

W ramach karnego postępowania przygotowawczego w przedmiocie kradzieży kwalifikowanej dwóch telefonów komórkowych prokurator w Bolzano (Włochy) wystąpił do włoskiego sądu o wydanie zgody na pozyskanie od wszystkich operatorów telefonicznych wyciągów telefonicznych ze skradzionych urządzeń, aby móc ustalić winnych kradzieży. Sąd włoski ma wątpliwości co do zgodności włoskiej ustawy, na której opiera się ten wniosek, z dyrektywą unijną o prywatności i łączności elektronicznej¹, z tego względu, że owa ustawa dotyczy karania przestępstw, których szkodliwość społeczna jest niewielka, co nie uzasadnia poważnej ingerencji w prawa podstawowe do poszanowania życia prywatnego i ochrony danych osobowych, i że sądom włoskim nie przysługuje żadna swoboda oceny, jeżeli chodzi o konkretną wagę danego przestępstwa.

W wyroku Trybunał orzekł, że ingerencja w prawa podstawowe, spowodowana dostępem do wyciągów telefonicznych, może być uznana za poważną i potwierdził, iż taki dostęp może zostać przyznany jedynie w odniesieniu do danych dotyczących osób podejrzewanych o udział w poważnym przestępstwie. Sprecyzował, że do państw członkowskich należy określenie „poważnych przestępstw” do celów stosowania omawianej dyrektywy. Ustawodawstwo karne mieści się bowiem w kompetencji państw członkowskich w zakresie, w jakim Unia nie uregulowała tej dziedziny.

Jednakże państwa członkowskie nie mogą wypaczać tego pojęcia i, co za tym idzie, objąć zakresem „poważnej przestępczości” przestępstw, które w sposób oczywisty są mniejszej wagi w świetle warunków społecznych danego państwa członkowskiego, ponieważ ustawodawca tego państwa członkowskiego przewidział karę pozbawienia wolności, której górna granica ustawowego zagrożenia wynosi nie mniej niż trzy lata. Trybunał sprecyzował w tym zakresie, że próg ustalony przez odniesienie do takiej kary nie wydaje się w tym względzie zbyt niski. Ponadto

ustalenie progu, od którego grożąca za przestępstwo kara pozbawienia wolności uzasadnia, że owo przestępstwo można uznać za poważne, niekoniecznie jest sprzeczne z zasadą proporcjonalności.

W szczególności w celu weryfikacji, czy nie doszło do wypaczenia pojęcia „poważnej przestępczości”, ważne jest, by jeżeli dostęp do zatrzymanych danych wiąże się z ryzykiem poważnej ingerencji w prawa podstawowe osoby, której dane dotyczą, był on uzależniony od uprzedniej kontroli sądu lub niezależnego organu administracyjnego.

Co więcej sąd lub niezależny organ administracyjny, który dokonuje tej uprzedniej kontroli, powinien być uprawniony do odmowy lub ograniczenia tego dostępu, jeżeli stwierdzi, że ingerencja w prawa podstawowe jest poważna, podczas gdy jest oczywiste, że rozpatrywane przestępstwo nie wchodzi faktycznie w zakres poważnej przestępczości w świetle warunków społecznych panujących w danym państwie. Musi on bowiem być w stanie zapewnić właściwą równowagę pomiędzy potrzebami dochodzenia a prawami podstawowymi do poszanowania życia prywatnego i ochrony danych osobowych.

UWAGA: Odesłanie prejudycjalne pozwala sądom państw członkowskich, w ramach rozpatrywanego przez nie sporu, zwrócić się do Trybunału z pytaniem o wykładnię prawa Unii lub o ocenę ważności aktu Unii. Trybunał nie rozpoznaje sporu krajowego. Do sądu krajowego należy rozstrzygnięcie sprawy zgodnie z orzeczeniem Trybunału. Orzeczenie to wiąże w ten sam sposób inne sądy krajowe, które spotkają się z podobnym problemem.

Dokument nieoficjalny, sporządzony na użytek mediów, który nie wiąże Trybunału Sprawiedliwości.

[Pełny tekst i, w stosownym wypadku, streszczenie](#) wyroku są publikowane na stronie internetowej CURIA w dniu ogłoszenia.

Osoba odpowiedzialna za kontakty z mediami: Jarosław Zasada ☎ (+352) 4303 2793

Nagranie wideo z ogłoszenia wyroku jest dostępne przez „[Europe by Satellite](#)” ☎ (+32) 22964106.

Pozostańmy w kontakcie!

¹ [Dyrektywa 2002/58/WE](#) Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 lipca 2002 r. dotycząca przetwarzania danych osobowych i ochrony prywatności w sektorze łączności elektronicznej.